

statsministerens stemmeføring omkring fordelene ved, at Danmark skulle med i euroen.

Statsministeren spurgte bl.a. SF: Synes SF ikke også, at det er en brandgod idé med en koordination af den økonomiske politik i Europa? Der er mit svar, at det da kommer an på, hvad det er for en økonomisk politik. Hvis det er en konservativ økonomisk politik med privatiseringer, nedskæring af offentlige ydelser, mindre solidaritet, nedsættelse af lønningerne, så synes vi, det er en utrolig dårlig idé med en koordination af den økonomiske politik. Hvis det er det modsatte, hvis der er tale om en socialt ansvarlig økonomisk politik, hvor man sætter på beskæftigelse og hensyn til miljø, så er det en god idé. Så siger statsministeren: Jo, men det er det sidste, der er tale om. Så siger jeg: Hvem ved dog det?

Der var en fejl i statsministerens tale, og det var, at han ikke havde det med som en forudsætning, at det, vi taler om her, ikke er noget, der bare har virkning i morgen og i overmorgen, det har langsigtede virkninger. Det har virkning om 5 år, om 10 år, om 25 år, om 50 år, om 100 år. Vi binder vores efterkommere på en meget stærk måde, hvis vi går med i en fælles mønt, ikke til en bestemt økonomisk og politisk udvikling, men til en europæisering af den økonomiske politik.

Vi bliver langt mere bundet til EU-beslutninger i fremtiden. Hvordan de bliver om 10 år, om 20 år, er der ingen, der ved i dag; og derfor er den sammenkobling mellem det, statsministeren kaldte valutastabilitet og velfærdsmål-sætninger, som er en sympatisk sammenstilling, i virkeligheden ikke nødvendigvis relevant i forhold til, hvad vi binder os til, hvis vi siger ja til den fælles mønt.

Og statsministeren må indrømme og bliver nødt til at indrømme i den debat, der kommer, at de bindinger, vi har på længere sigt i valuta-politikken, også giver store bindinger i den politiske handlefrihed for det her land. Hvis den fælles mønt skal fungere, vil det få store politiske konsekvenser for politiske områder, vi ellers ikke indtil nu har ment skulle være EU-anliggender. Det må frem i debatten, at der er disse langsigtede politiske konsekvenser, hvis vi går med i den fælles mønt.

Statsministeren lagde megen vægt på i de seks punkter, at man ville få en stabil valuta. Jamen hvem siger det? I øjeblikket ser det ud til det, men man bliver langt mere afhængig af politiske forhold, økonomiske forhold, ændringer i

lande, som der da ikke er nogen sikkerhed for vil udvise økonomisk og politisk stabilitet. Hvad der sker i et land som Portugal, Spanien, Italien, vil få langt mere direkte virkning for os, end tilfældet er i øjeblikket. Det kan give stabilitet, ja, men det kan også godt give det modsatte.

Det er blevet sagt, at det bliver kombineret med et godt miljø. Jamen hvem siger det? Vi ved da ikke, om det bliver tilfældet. Man kan argumentere for, at Europa er i front dér i øjeblikket, det kan man diskutere, jeg er ikke sikker på, om det er rigtigt. Men igen: Vi er da nødt til at vurdere de her målsætninger på velfærd og miljø og også i forhold til, hvad der kan forventes på længere sigt.

Med andre ord: Den danske befolkning er nødt til at få at vide, at det her ikke bare er et kortsigtet anliggende; det giver vidtgående og langsigtede politiske konsekvenser for vores handlefrihed på områder som arbejdsmarkeds-politik, socialpolitik og fordelingspolitik. Det giver en politisk integration, som det her lands befolkning har sagt nej til én gang. Jeg tror, at den vil gøre det igen.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Regeringspartierne forslag til vedtagelse er jo ret intetsigende, næsten troskyldigt i sin formulering, og det er vel baggrunden for, at hr. Holger K. Nielsen vælger at stemme for det.

Jeg må bare efter at have hørt statsministeren konstatere, at den virkelige baggrund og reelle hensigt bag ved det forslag er meget snart at komme frem til en folkeafstemning om ophævelse af den danske undtagelse om dansk tilslutning til den fælles mønt. Det vil vi naturligvis ikke være med til at stemme for, og derfor vil Enhedslisten stemme imod det forslag, som regeringspartierne har fremsat.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 10 af Jacob Buksti (S) og Elisabeth Arnold (RV) vedtoges med 81 stemmer (S, V, KF, SF, CD, RV og KRF) mod 13 (DF, EL og FP).

Hermed var følgende forslag til vedtagelse bortfaldet: